

Гордієнко К.О.
завідувач лабораторії
Національного авіаційного університету

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТА

Освіта є основою для всебічного, гармонійного розвитку особистості, суспільства і держави загалом. Начально-виховний процес у вищому освітньому закладі вимагає формування відносин, що регулюються не лише нормами адміністративного, фінансового, цивільного, трудового права, але й соціальними нормами і принципами, адже відсутнє єдине визначення поняття «освітнє право» серед науковців. Нормативно-смысловим регулятором суб'єктів освітньої діяльності є психолого-педагогічна етика як цілісно осмислена система поведінки викладача, яка заснована на моральних принципах [3].

Зазначені відносини мають специфічний склад учасників та завдання освітнього процесу [2]. Відповідно, суб'єктами наукової, науково-технічної, мистецької та інноваційної діяльності є наукові, науково-педагогічні працівники, особи, які навчаються у закладах вищої освіти, інші працівники закладів вищої освіти, а також працівники підприємств, які спільно з закладами вищої освіти здійснюють цю діяльність (стаття 65 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2145-VIII від 05.09.2017).

Поставлені державою завдання перед вищими начальними закладами виконуються завдяки висококваліфікованим фахівцям, а Міністерство освіти і науки України вимагає від учасників навчального процесу підвищення рівня освіти. Закон України «Про вищу освіту» [4] пронизаний ідеєю про необхідність підвищення рівня якості освіти та підготовки конкурентоспроможного людського потенціалу для

високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях.

Вивчення праць І. Беха, Б. Беляєва, М. Шиміна, І. Зязюна, О. Касьянової, С. Максименка, Н. Хомутиної та ін. свідчить про те, що взаємодія викладача та студента є основним аспектом успішного навчально-виховного процесу, а отже, забезпечує виконання поставлених завдань державою. Однак, належного аналізу питань взаємозв'язку конституційно-правового забезпечення розвитку права на освіту в Україні з соціальними умовами, детермінантами та потребами українського суспільства поки не здійснено (К. Романенко) [5]. Тобто, не всі суспільні відносини можуть піддаватися правовому регулюванню. Коли це відбувається, в дію вступають різні методичні рекомендації, соціальні норми, методики, прийоми, засоби викладання, що вироблені педагогічною практикою [1], та психолого-педагогічна етика викладача при поєднанні професійного й особистісного блоків взаємодії, що підвищує адаптаційні можливості студента [3].

Таким чином, правове регулювання відносин викладача та студента відбувається завдяки традиційним галузевим норм права (цивільного, трудового, адміністративного, податкового) на основі конституційно-правового забезпечення, соціальних норм та психолого-педагогічній етиці викладача.

Список використаних джерел:

1. Андрусишин Б.І. Освітнє право як передумова успішної участі викладачів в управлінні навчальним закладом // Управлінські компетенції у професійній діяльності викладача. - Київ: Аграр Медіа Груп, 2015. – с.59-76.
2. Квіт С.М. "Реформи в освіті - запорука успішних реформ в Україні загалом"/ С.М. Квіт // Урядовий кур'єр. - 2014. - № 78.- С.6-7.

3. Пономарьова Г.Ф. Взаємодія викладача і студента у навчально-виховному процесі педагогічного ВНЗ / Г.Ф. Пономарьова // Проблеми інженерно-педагогічної освіти. - 2014. - № 45. - С. 25-36.
4. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. №1556-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – №37–38. – Ст. 2004.
5. Романенко К.М. Конституційне право громадянина на освіту в Україні: стан і тенденції розвитку: дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.02 "Конституційне право" / К.М. Романенко. - Харків: Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого, 2008. – 20 с.

Грузин В.А.

студентка юридичного факультету

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВПЛИВ ПОЛІТИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СВІДОМІСТЬ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ВИБОРЧИХ ПРОЦЕСІВ

Дослідження питання політичних технологій на сучасному етапі розвитку країни є досить таки актуальною темою. Це зумовлено тим, що під час виборчих компаній існують різного виду переконання, точки зору, котрі впливають на невизначеність виборця. Тому із розвитком новітніх технологій виборці мають можливість розпоряджатися інформацією для більш глибокого розуміння політичних процесів, спостерігати у такий спосіб за потенціальними кандидатами, вивчати та досліджувати їх переконання, що в свою чергу сприяє обґрунтованості їх рішення.

Безперечно, технології за останні роки зросли у багато разів. А отже, для того щоб зрозуміти які саме технології